

rasporeda, veličine, težine i usmjerenja oblika, bojjenih (crveno, žuto, plavo, zeleno) i nebojenih (sivo, crno, bijelo) ploha, kao i relacija dvaju osnovnih planova. Važan faktor djela postaje i temporalnost, odnosno, vrijeme koje protječe dok se kružni oblik okreće oko svoje osi u ravnomjernom ritmu.

Smec se ovom izložbom predstavlja kao nastavljatelj oblikovnih stremljenja jednoga krila umjetnosti 20. stoljeća, kao konstruktor objekata i stvaralac umjetničkog naboja, jer su radovi ostvareni jasnim racionalnim konceptom i matematičkom kontrolom radnog procesa. Iako tehnički zahtijevaju perfekcionizam u baratanju različitim materijalima, koje sam reže, spaja, izračunava omjere, dimenzije i dizajn, ne možemo takav oblik djelovanja svesti pod pozitivistički nazivnik, jer jedan sloj djela svakako pripada sferi iracionalnog.

marina
ercegović

studio
galerije
suvremene
umjetnosti
zagreb
1983.

damir grubić

Pojava »nove slike« od njezina inauguriranja 1981. godine na 13. salonu mladih do danas bilježi snažnu ekspanziju u zagrebačkoj sredini, i to posebno u umjetnička s akademskom aenom. Nakon duge apstinencije u presušeno korito likovnog medija briznuo je nadrealni žanr specifične poetike i senzibiliteta. Lavina jedne filozofski i lingvistički pročešljane likovne discipline svjesna je svoje nemogućnosti da mijenja zbilju, a nalazi dovoljno razloga da izrazi svoje anestetično sredstvo unutar nje. Ona neosporno nema elemente velikih gesta umjetničkih avangardi ovog stoljeća, ali svakako nalazi svoje uporište u određenom »duhu vremena«.

Slikarstvo Marine Ercegović nosi obilježja »nove slike« i prije javnog istupa u našoj sredini. Izložba njezinih slika prošle godine u Galeriji knjižnice »Vladimir

Nazor« potvrdila ju je kao slikaricu naglašene emotivnosti i slikarskog nerva. Ikonografski izvor njezinih slika potječe iz supkulture: trivijalni slonići, nilski konji, vjetrenjače, avioni, tenkovi i padobranci infantiliziranog i poetskog prikaza. Ponavljanje istog motiva unutar zadanog kadra imalo je ritmički karakter, a žive boje izražavale su naglašenu ekspresivnost. Na borduri izvan kadra ponavljala je motive ptica i vegetacije, podsjećajući svojim plošnim tretmanom slikarske površine na hijerarhiju istočnjačke tapiserije.

Na izložbi u Studiju Galerije suvremene umjetnosti Marina Ercegović za podlogu svojih slika upotrebljava monokromni svileni industrijski dizajn florealnih i ptičjih motiva. Podloga je, dakle, gotov ornamentalni crtež na ko-

jemu slikarica intervenira minimalnim kolorističkim nanosima. Ona nema namjeru stvarati iluziju prostora ni plasticitet oblika. Sadržaje koje prikazuje (vitičice, cvjetni uresi, ptice, antropomorfni znaci) slikarski ostvaruje nemarnim i spontanom rukopisom koji je oslobođen opisnosti, a sklon ekspresiji dekorativne artikulacije a ponegdje tamnim enformelističkim fakturama. Naglašeno ekvilibriranje između apstraktnog i figurativnog znaka izražava sve očitiji nemir unutar kompozicijske organizacije slike. Fluorescentni tonovi žute, plave, ružičaste ili crvene, cvjetni i vitičasti uresi u kojima prebivaju neke egzotične ptice čarobnog poja, pozivaju na kontemplativno putovanje na kojemu se ispunjavaju najtiše želje, erotski snovi ili halapljive potrebe za životnom punoćom. Slike »Radio Ethiopia« i »Chinatown« oniričkog su ugođaja, u njima prebivaju mefistofelovske silhuete ubojica ili ružičasti anđeo s krilima. Slika »Aua« mitološkog je naziva. U kaotičnom, ekspresivnim potezima naznačenom prostoru kontura bijeloga ženskog lika prostire se preko cijele visine prvog plana. Na toj je slici fon sasvim iščezao pod pastoznijim nanosima boje. Ženski lik svojim obrisom podsjeća na vitalne etruske figure.

Eklekticizam »nove slike«, mnogobrojne referencije na stilove prošlosti obogaćene su osobenim slikarskim postupcima i senzibilitetom vitalnog naboja koji naznačuje ikonografski i morfološki nove probleme u mediju slike. Slikarstvo Marine Ercegović odraz je novog senzibiliteta i tzv. »camp« stila života. Kičistički način odijevanja, ponašanja i isticanja prava na vlastitu mitologiju obilježje je »novog romantizma«. Slike Marine Ercegović ulaze upravo u takav okvir osjećanja.

nina
ivančić

**galerija »nova«
zagreb, 1983.**

tonko maroević